

Το μαρτύριο της συνειδήσεως

[/ Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ορθόδοξη πίστη](#)

Αγίου Διαδόχου Φωτικής

Όπως το κερί αν δεν ζεσταθεί και μαλαχθεί πολύ δεν μπορεί να δεχτεί την σφραγίδα που βάζουμε πάνω του, έτσι και ο άνθρωπος αν δεν δοκιμαστεί με κόπους και ασθένειες δεν μπορεί να λάβει τη σφραγίδα της αρετής του Θεού. Γι' αυτό ο Κύριος λέει στο θείο Πάυλο: «Σου αρκεί η χάρη μου, γιατί η δύναμη μου ολοκληρώνεται στην ασθένεια». Και ο ίδιος ο Απόστολος καυχιέται με τα εξής λόγια: «Με πολλή ευχαρίστηση λοιπόν θα καυχηθώ περισσότερο για τις ασθένειες μου, για να κατοικήσει μέσα μου η δύναμη του Χριστού». Αλλά και το βιβλίο των παροιμιών γράφει «Όποιον αγαπά ο Κύριος τον παιδαγωγεί, μαστιγώνει όποιον

παραδέχεται παιδί Του». Ο Απόστολος λέγοντας «ασθένειες» εννοεί τις επιθέσεις των εχθρών του σταυρού, που συνεχώς συνέβαιναν και σ' αυτόν και σε όλους τους τότε αγίους, για να μην υπερηφανεύονται, όπως λέει ο ίδιος, εξαιτίας των υπερβολικών αποκαλύψεων, αλλά μάλλον να μένουν με την ταπείνωση στην κατάσταση της τελειότητας, και με τους συχνούς εξευτελισμούς να διατηρούν τη δωρεά του Θεού με οσιότητα.

Εμείς όμως τώρα όταν λέμε «ασθένειες», εννοούμε τους πονηρούς λογισμούς και τις σωματικές αρρώστιες. Τότε, επειδή τα σώματα των Αγίων που αγωνίζονταν κατά της αμαρτίας παραδίδονταν σε θανατηφόρες πληγές και διάφορες άλλες κακοπάθειες, ήταν πολύ ανώτερα από τα πάθη που μπήκαν λόγω της αμαρτίας στην ανθρώπινη φύση. Τώρα όμως, επειδή πληθύνεται με τη χάρη του Κυρίου η ειρήνη των εκκλησιών, πρέπει να δοκιμάζονται οι αγωνιστές της ευσέβειας, στο σώμα με συνεχείς αρρώστιες και στην ψυχή με πονηρούς λογισμούς και μάλιστα εκείνοι στους οποίους η πνευματική γνώση ενεργεί με κάθε αίσθηση και εσωτερική πληροφορία, για να αποφεύγουν κάθε κενοδοξία και κάθε υπερήφανη σκέψη και να μπορέσουν – καθώς είπα – να δεχτούν μέσα στις καρδιές τους με μεγάλη ταπείνωση τη σφραγίδα της Θείας ωραιότητας, σύμφωνα μ' εκείνο που λέει ο Δαβίδ: «Τυπώθηκε επάνω μας Κύριε το φως του προσώπου Σου».

Πρέπει λοιπόν με ευχαριστία να υπομένουμε το θέλημα του Κυρίου και αυτό θα μας λογαριαστεί ως ένα δεύτερο μαρτύριο, τόσο οι συνεχείς αρρώστιες, όσο και η μάχη εναντίον των δαιμονικών λογισμών. Γιατί ο διάβολος που έλεγε τότε στους αγίους Μάρτυρες μέσω των άνομων εκείνων αρχόντων να αρνηθούν το Χριστό και να επιθυμήσουν τη δόξα του βίου, στέκεται και τώρα και λέει τα ίδια στους δούλους του Θεού ακατάπαυστα.

Αυτός που έκανε να υποφέρουν τα σώματα των Αγίων και κακοποιούσε υπερβολικά τους τιμημένους δασκάλους του Ευαγγελίου μέσω εκείνων που υπηρετούσαν τα διαβολικά εκείνα φρονήματα, ο ίδιος φέρνει και τώρα στους ομολογητές της ευσέβειας τα διάφορα παθήματα, με πολλές ύβρεις και εξευτελισμούς, όταν μάλιστα αυτοί βοηθούν για τη δόξα του Κυρίου με πολλή δύναμη τους φτωχούς που κακοπαθούν. Και γι' αυτό, είναι ανάγκη με βεβαιότητα και υπομονή να εργαζόμαστε το μαρτύριο της συνειδήσεως μας ενώπιον του Θεού, όπως λέει ο Δαβίδ: «Περίμενα με πολλή υπομονή τον Κύριο, και μου έδειξε προσοχή».

Πηγή: isagiastriados.com